

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 53/2013
12.06.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Анђелке Станковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 231/13 од 09.05.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5530/2012 од 20.12.2012. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр 231/13 од 09.05.2013. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5530/2012 од 20.12.2012. године повређен кривични закон – члан 368. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку и члан 369 тачка 1. Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног СС.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К. 384/2012 од 24.08.2012. године, окривљени С.С. оглашен је кривим за кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од 1-једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 3.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 3.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и да оштећеном ПД Ј. доо Е.З. на име имовинскоправног захтева исплати износ од 18.772,44 динара у року од два месеца по правноснажности пресуде, док је оштећени за остварење имовинско правног захтева у износу од 136.965,13 динара упућен на парницу.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 5530/2012 од 20.12.2012. године, поводом жалбе браниоца окривљеног С.С., адвоката Н.П., а по службеној

дужности, преиначио је наведена првостепену пресуду и на основу члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, те одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, Ктз. бр. 231/13 од 09.05.2013. године, против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5530/2012 од 20.12.2012.године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости поднет против наведене пресуде основан и да је том пресудом другостепени суд повредио закон у корист окривљеног С.С.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног С.С. и његовог браниоца адв. Н.П. из С., размотрио списе овог предмета, са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Другостепени суд је окривљеног С.С., применом члана 355. тачка 1. ЗКП, ослободио од оптужбе за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, са образложењем да чињенични опис дела које је окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца не садржи све битне елементе кривичног дела у питању, конкретно да не садржи радњу извршења дела пошто из тог описа произилази да је оштећено предузеће окривљеном добровољно испоручивало електричну енергију која услед поступања окривљеног (раздвајања мерних мостова на електричном бројилу) само није читавана у стварно утрошеној количини, односно да окривљеном оптужним актом није ни стављено на терет да је одузимао туђу покретну ствар мимо воље оштећеног, што је битно обележје дела, па дело за које је окривљени С.С. оптужен по закону није кривично дело.

Међутим, основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је погрешан предњи правни закључак другостепеног суда и да је другостепени суд, доносећи ослобађајућу пресуду сходно том закључку, учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, при чему је разлоге за изнети став да дело за које је окривљени оптужен и првостепеном пресудом оглашен кривим по закону није кривично дело, учинио потпуно нејасним и међусобно у знатној мери противречним, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Према законском опису бића кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, ово кривично дело чини онај ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Зајечару Кт 717/11 од 02.08.2011.године, измењеним 01.06.2012.године, окривљеном С.С. стављено је на терет да је вршио одузимање електричне енергије власништво оштећеног

предузећа тако што је оштетио дистрибутивну пломбу на електричном бројилу његове куће бр. 5831414 и раздвојио два мерна места на два мерна система у фазама „Р“ и „Т“ и на тај начин утрошио електричну енергију у износу већем за 18.772,44 динара од онога што је регистровано на електричном бројилу његове куће, што представља јасно описану радњу извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, и уз навођење чињеница које се тичу захтеваног субјективног односа окривљеног према делу и прибављања себи противправне имовинске користи у означеном износу, оптужни акт садржи сва законска обележја наведеног кривичног дела, како се основано истиче у захтеву за заштиту законитости.

Стога је, и по оцини Врховног касационог суда, погрешно и сасвим нејасно супротно закључивање другостепеног суда када налази да недостаје опис радње извршења дела и поред чињенице да опис дела у оптужном акту садржи навод да је окривљени вршио одузимање електричне енергије и констатације и самог суда, на страни 3 став трећи побиијане пресуде, да опис дела у оптужном акту садржи чињенице које се тичу начина одузимања електричне енергије као туђе покретне ствари, односно да је окривљени услед описане радње измене мерног система постављеног од стране оштећеног предузећа, коју је сам предузео, користио електричну енергију мимо мерних уређаја и утрошио електричну енергију у износу већем од оног који је регистрован на електричном бројилу његове куће. Посебно су нејасни и разлози другостепеног суда да нема описа радње извршења дела пошто окривљени радње за које се терети није предузимао „мимо воље оштећеног“, која воља није обележје кривичног дела у питању, односно сам израз „одузимање туђе ствари“ подразумева да се та радња врши без сагласности власника ствари и ти разлози су противуречни и констатацији у другостепеној пресуди да је окривљени користио електричну енергију мимо мерних уређаја, на начин како је напред наведено.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/2008) и применом одредаба члана 425. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је уважио захтев за заштиту законитости и будући да је исти поднет на штету окривљеног С.С., утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5530/2012 од 20.12.2012.године повређен кривични закон у корист окривљеног (члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП и члан 369. тачка 1. ЗКП), при том не дирајући у наведену правноснажну пресуду.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа -
судија
Јанко Лазаревић, с.р.